

ΜΑΘΗΜΑ 18

Στα δύο προηγούμενα μαθήματα θεωρήσαμε μια ευθεία k , και το σύνολο των σημείων της, αφού αφαιρέθηκε ένα σημείο S , δηλ. πήραμε το σύνολο

$$\mathcal{R} = J(k) \setminus \{S\}.$$

Στόχος μας είναι να δείξουμε ότι το σύνολο \mathcal{R} μπορεί να εφοδιαστεί με δύο πράξεις, “πρόσθεση” (+) και “πολλαπλασιασμό” (\cdot), ώστε να γίνει (αν αυτό αποδειχθεί δυνατόν) ένα σώμα.

Πρώτα δείξαμε ότι το \mathcal{R} έρχεται σε 1-1 και επί αντιστοιχία με μια (αβελιανή) ομάδα επάρσεων, από την οποία κληρονομεί μια πρόσθεση, ώστε $(\mathcal{R}, +)$ να είναι αβελιανή ομάδα.

Κατόπιν, αφού αφαιρέσαμε το ουδέτερο της πρόσθεσης, δηλ. το σημείο O , δείξαμε ότι το σύνολο $\mathcal{R}_* = \mathcal{R} \setminus \{O\}$ έρχεται σε 1-1 και επί αντιστοιχία με μια (όχι κατ’ ανάγκη αβελιανή) ομάδα ομολογιών, άρα κληρονομεί από αυτήν ένα πολλαπλασιασμό, έτσι ώστε (\mathcal{R}_*, \cdot) να είναι ομάδα.

Η αλγεβρική δομή του σώματος όμως απαιτεί η δεύτερη πράξη, του πολλαπλασιασμού, να ορίζεται σε όλο το σύνολο \mathcal{R} . Γι’ αυτό, θέτουμε:

$$(1) \quad \forall P \in \mathcal{R} : O \cdot P = O \quad \text{και} \quad P \cdot O = O.$$

Θα δείξουμε τώρα ότι οι δύο πράξεις συνδέονται μεταξύ τους με την *επιμεριστική ιδιότητα*:

$$(2) \quad P \cdot (Q + R) = P \cdot Q + P \cdot R \quad \text{και}$$

$$(3) \quad (P + Q) \cdot R = P \cdot R + Q \cdot R,$$

για κάθε $P, Q, R \in \mathcal{R}$. Χρειαζόμαστε πρώτα μερικά βοηθητικά αποτελέσματα. Υπενθυμίζουμε ότι για μια συγγραμμικότητα (ϕ, ψ) χρησιμοποιούμε μόνο το γράμμα ϕ και για τις δύο απεικονίσεις ϕ και ψ .

ΛΗΜΜΑ. Για κάθε $X, Y \in \mathcal{R}_*$, ισχύει

$$(4) \quad \mathcal{E}_{X \cdot Y} = h_X \circ \mathcal{E}_Y \circ h_X^{-1}.$$

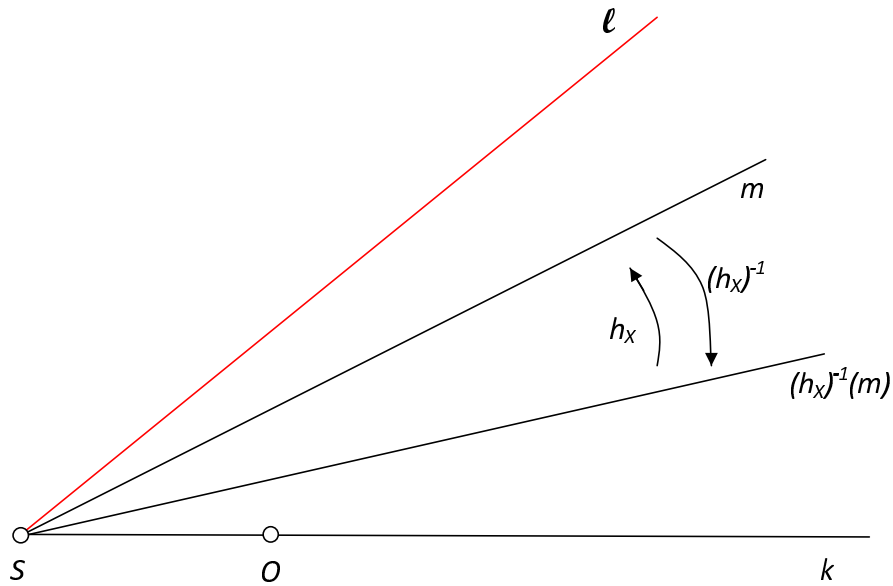
Απόδειξη. Για ευκολία συμβολίζουμε με ϕ την σύνθεση

$$\phi = h_X \circ \mathcal{E}_Y \circ h_X^{-1}.$$

Παρατηρούμε ότι οι συγγραμμικότητες h_X , \mathcal{E}_Y και h_X^{-1} έχουν άξονα ℓ , άρα και η σύνθεση τους είναι συγγραμμικότητα με άξονα ℓ .

Δείχνουμε ότι το S είναι κέντρο της φ : Έστω $m \in J(S)$, $m \neq \ell$. Επειδή το S είναι σημείο του άξονα ℓ , μένει αναλλοίωτο και από τις τρεις συγγραμμικότητες h_X , ε_Y και h_X^{-1} . Δηλ.

$$h_X(S) = \varepsilon_Y(S) = h_X^{-1}(S) = S.$$

Λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι το S είναι κέντρο της ε_Y , παίρνουμε

$$\begin{aligned} S \in m &\Rightarrow h_X^{-1}(S) = S \in h_X^{-1}(m) \\ &\Rightarrow \varepsilon_Y \circ h_X^{-1}(m) = h_X^{-1}(m) \\ &\Rightarrow h_X \circ \varepsilon_Y \circ h_X^{-1}(m) = h_X \circ h_X^{-1}(m) = m. \end{aligned}$$

Άρα για κάθε $m \in J(S)$, $\varphi(m) = m$, και το S είναι κέντρο της φ . Επομένως $\varphi \in \mathbb{B}(S, \ell)$. Για να βρούμε σε ποίο σημείο P αντιστοιχεί, αρκεί να βρούμε το $P = \varphi(O)$. Επειδή οι h_X και h_X^{-1} έχουν κέντρο O , έχουμε

$$\varphi(O) = h_X \circ \varepsilon_Y \circ h_X^{-1}(O) = h_X \circ \varepsilon_Y(O) = h_X(Y) = X \cdot Y.$$

Δηλ. $\varphi = h_X \circ \varepsilon_Y \circ h_X^{-1} = \varepsilon_{X \cdot Y}$. □

ΠΟΡΙΣΜΑ. Για κάθε $P, Q \in \mathcal{R}_*$, ισχύει

$$(5) \quad P \cdot (-Q) = -(P \cdot Q).$$

Απόδειξη. Επειδή το O είναι κέντρο των h_P και h_P^{-1} μένει αναλλοίωτο από αυτές, άρα

$$\begin{aligned} -(P \cdot Q) &= \mathcal{E}_{P,Q}^{-1}(O) \\ &= (h_P \circ \mathcal{E}_Q \circ h_P^{-1})^{-1}(O) \\ &= h_P \circ \mathcal{E}_Q^{-1} \circ h_P^{-1}(O) \\ &= h_P \circ \mathcal{E}_Q^{-1}(O) \\ &= h_P(-Q) = P \cdot (-Q) \end{aligned}$$

που αποδεικνύει το ζητούμενο. □

ΠΡΟΤΑΣΗ. Για κάθε $P, Q, R \in \mathcal{R}$, ισχύει

$$P \cdot (Q + R) = P \cdot Q + P \cdot R.$$

Απόδειξη. Υποθέτουμε πρώτα ότι κανένας παράγοντας δεν είναι ίσος με το O . Δηλ. $P, Q, R \in \mathcal{R}_*$ και $Q + R \neq O$. Παρατηρούμε ότι

$$\begin{aligned} P \cdot (Q + R) = P \cdot Q + P \cdot R &\Leftrightarrow h_P(Q + R) = \mathcal{E}_{P,Q}(P \cdot R) \\ &\Leftrightarrow h_P \circ \mathcal{E}_Q(R) = \mathcal{E}_{P,Q} \circ h_P(R), \quad \forall R \in \mathcal{R}_* \\ &\Leftrightarrow h_P \circ \mathcal{E}_Q = \mathcal{E}_{P,Q} \circ h_P \\ &\Leftrightarrow h_P \circ \mathcal{E}_Q \circ h_P^{-1} = \mathcal{E}_{P,Q}, \end{aligned}$$

που ισχύει, από το Λήμμα.

Εξετάζουμε ιδιαίτερες τις περιπτώσεις που κάποιος παράγοντας ισούται με O :

Αν $P = O$, η ζητούμενη ισότητα γίνεται $O \cdot (Q + R) = O \cdot Q + O \cdot R$, δηλ. $O = O + O$, που ισχύει.

Αν $Q = O$, η ζητούμενη ισότητα γίνεται $P \cdot (O + R) = P \cdot O + P \cdot R$, δηλ. $P \cdot R = O + P \cdot R$, που ισχύει.

Ομοίως, αν $R = O$, η ζητούμενη ισότητα γίνεται $P \cdot Q = P \cdot Q + O$, που ισχύει.

Αν $Q + R = O$, τότε $R = -Q$ και η ζητούμενη ισότητα ισοδυναμεί τώρα με

$$\begin{aligned} P \cdot (Q + R) = P \cdot Q + P \cdot R &\Leftrightarrow P \cdot O = P \cdot Q + P \cdot (-Q) \\ &\Leftrightarrow O = P \cdot Q + P \cdot (-Q) \\ &\Leftrightarrow -(P \cdot Q) = P \cdot (-Q) \end{aligned}$$

πράγμα που ισχύει, από το Πόρισμα που προηγήθηκε. □